

KØBENHAVNS BYRET RETSBOG

Den 4. maj 2024 holdt Københavns Byret møde i retsbygningen.

Dommer William Lindsay-Poulsen behandlede sagen.

Sag BS-39136/2023-KBH

Foreningen Far

og

Landsformand Jesper Lohse
(begge advokat Matti Emil Taul Korpela)

mod

Social-, Bolig- og Ældreministeriet

og

Statsministeriet
(begge Kammeradvokaten v/advokat Sune Fugleholm)

Ingen var tilsagt eller mødt.

Der fremlagdes processkrift af 27. maj 2024 fra de sagsøgte ministerier og processkrift af 28. maj 2024 fra sagsøgerne.

Sagsøgerne har begæret sagen henvist til Østre Landsret, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

De sagsøgte ministerier har protesteret herimod.

Retsgrundlag

Efter retsplejelovens § 226, stk. 1, kan byretten efter anmodning fra en part hen-
vise en sag til behandling ved landsret, hvis sagen er af principiel karakter og
har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig
samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Det hedder i forarbejderne til retsplejelovens § 226, stk. 1, jf. de specielle be-
mærkninger til den foreslåede § 1, nr. 8, i lovforslag L 96 af 11. december 2013
om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter, konkursloven og lov om fuld-
byrdelse af straf m.v. (Sagstilgangen til Højesteret m.v.), Folketingstidende
2013-14, side 12:

"...

For at skabe større sikkerhed for, at de sager, der indbringes for Højeste-
ret, er egnede til at sikre, at domstolsreformens mål vedrørende Højeste-
rets rolle kan nås, foreslås det, at betingelserne for, at en sag kan henvises
fra byretten til behandling i landsretten i 1. instans – og dermed indbrin-
ges direkte for Højesteret som 2. instans – tydeliggøres ved at indskrive
betingelserne i selve loven.

Det foreslås nærmere, at en sag kan henvises fra byretten til landsretten til
behandling i 1. instans, hvis sagen er af principiel karakter og har generel
betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig sam-
fundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Vurderingen af, om en sag har "principiel karakter", forudsættes at være
den samme som hidtil. Det drejer sig således navnlig om sager, der vedrø-
rer lovfortolkning, eller som i øvrigt angår et principielt retligt spørgsmål.
Uden for kategorien af sager af principiel karakter falder således fortsat
f.eks. sager, hvis afgørelse hovedsagelig beror på en konkret bevismæssig
vurdering eller på en skønsmæssig afvejning af en række momenter, hvor
denne afvejning er uden vidererækkende betydning.

Henvisning kan kun ske, hvis sagen ud over sin principielle karakter også
har en generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller en
væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt. Der vil efter omstændig-
hederne være tale om en skønspregt vurdering, hvor det navnlig må
indgå, om sagen efter sin karakter er egnet til at sikre, at domstolsrefor-
mens mål vedrørende Højesterets rolle kan sikres, og derfor bør kunne
indbringes for Højesteret som 2. instans uden særlig tilladelse.

..."

Af lovforslag L 168 af 1. marts 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform), Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, side 5369, fremgår det:

"...

Sager af principiel karakter er særligt sager, der vedrører lovfortolkning, eller i øvrigt angår et principielt retligt spørgsmål. Herunder kan f.eks. falde sager om prøvelse af administrative afgørelser, hvis spørgsmålet er, om afgørelsen har fornøden hjemmel i loven. Et sådant hjemmelsspørgsmål vil f.eks. efter omstændighederne kunne opstå, hvis afgørelsen fraviger hidtidig fast praksis. Sager, der vedrører lovfortolkning, eller i øvrigt angår et principielt retligt spørgsmål, omfatter også sager, der vedrører fortolkning af EU-lovgivning, eller i øvrigt angår et principielt EU-retligt spørgsmål. Tilsvarende gælder sager, hvor der er rejst spørgsmål om fortolkningen af folkeretlige regler, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt, at sagens udfald kan få væsentlig betydning for andre end parterne, jf. den gældende § 226, stk. 1, nr. 2, hvis sagen ikke i øvrigt rejser et principielt spørgsmål. Omvendt vil sager, der angår et principielt spørgsmål, ofte have væsentlig betydning for andre end parterne.

Uden for kategorien af sager af principiel karakter falder f.eks. sager, som i det væsentlig beror på en konkret bevismæssig vurdering eller på en skønmæssig afvejning af en række momenter, hvor denne afvejning er uden vidererækkende betydning. Som eksempler herpå kan nævnes skattesager om tilsidesættelse af en selvstændig erhvervsdrivendes regnskabsgrundlag (de såkaldte skønmæssige ansættelser) og sager om, hvorvidt en skatteyder har det som erhverv at handle med aktier, fast ejendom mv. Også i disse sager kan der imidlertid opstå principielle problemstillinger, eksempelvis fordi principperne for domstolenes afvejning af de konkrete momenter, herunder afgørelsen af spørgsmålet om momenternes relevans, vil kunne være retningsgivende i andre sager.

Også sager, der vedrører lovgivning, som er ændret eller ophævet, kan have principiel karakter. Dette skal ses i sammenhæng med, at en domstolsafgørelse f.eks. på skatteområdet om fortolkningen af lovbestemmelser, der er ændret eller ophævet, efter omstændighederne kan have betydning for, om allerede afgjorte sager kan genoptages.

..."

I "Notat fra Underudvalget om sagstilgangen til Højesteret" af den 27. marts 2013, der dannede grundlag for lovforslag L 96 af 11. december 2013, anføres det blandt andet på side 22f.:

"...afgørelser om henvisning (helst) skal træffes på et tidligt tidspunkt af sagens forløb således, at den ret, der skal afgøre sagen, så vidt muligt også kommer til at stå for sagens forberedelse. Sagen kan i det videre forløb blive skåret til, ligesom de spørgsmål, som sagen rejser, kan finde en løsning i andre sager eller ved ændret lovgivning. Der er derfor ingen sikkerhed for, at en sag, der henvises til landsret, fortsat er egnet til behandling ved Højesteret som 2. instans, når sagen er afgjort af landsretten.
..."

Retten afsagde

K E N D E L S E:

Som påstandene er nedlagt, angår sagen, om en række lov- og administrative bestemmelser er i strid med ligestillingsloven. Sagen angår tillige, om Familieretshusets behandling af tvister om bopæl og samvær er i strid med ligestillingsloven. Sagsøgerne har henvist til, at ligestillingsloven gennemfører direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser. De har endvidere blandt andet henvist til artikel 21 og 23 i EU's Charter for grundlæggende rettigheder, artikel 8 og 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 2 og 3 i FN's Børnekonvention.

Retten bemærker herefter, at sagen navnlig angår lovfortolkning og fortolkning af EU-retlige og menneskeretlige bestemmelser.

Den bevisførelse, sagsøgerne foreløbigt har påberåbt sig i form af statistisk materiale, indebærer efter sin art ikke konkrete men generelle bevismæssige vurderinger.

På det foreliggende grundlag finder retten endvidere efter en samlet vurdering, at sagen umiddelbart kan have generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Betingelserne for henvisning til landsretten er således opfyldt.

Det forhold, at der i sagen er rejst formalitetsindsigelser, kan efter det anførte i "Notat fra Underudvalget om sagstilgangen til Højesteret" ikke føre til en anden bedømmelse.

THI BESTEMMES:

Denne sag henvises til Østre Landsret.

Sagen sluttet.

Publiceret til portalen d. 04-06-2024 kl. 13:01

Modtagere: Sagsøgte Statsministeriet, Sagsøger Landsformand Jesper Lohse, Sagsøger Foreningen Far, Sagsøgte Social-, Bolig- og Ældreministeriet, Advokat (H) Sune Fugleholm, Advokat (L) Matti Emil Taul Korpela